

ಚಂದಮಾಮು

ಮಾಧುರ ಕಥೆಗಳು ಮನಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ

1st JULY '60

CHANDAMAMA: STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

Chandamama, July '49

Photo by N. Ramakrishna

ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿನ ಮಾಣಿಕ್ಯ

ಚಂದಮಾಮ

ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

★

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ

ಚಂದಾಮಾಮ ಬರಲಿದೆ

ಮೊದಲೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

★

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

★

ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ

ಅಂಬುಲಿಮಾಮ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಏಜೆನ್ಸಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,

ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. ೧೬೮೬ ಮದ್ರಾಸು- ೧.

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ,

ಚಂದಮಾಮನು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಪ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಓದುಗರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಓದುಗರ ಸಲಹೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಚಂದಾದಾರರಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಅನೇಕರು ಚಂದಮಾಮ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಎ. ಪಿ. ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನಾವು ಎ. ಪಿ. ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯ ಚಂದಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೇವು. ಇಷ್ಟಪಡುವವರು 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಮನಿಯಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಚಂದಾದಾರರಾಗಬಹುದು. ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ ನಮಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಸಂಪಾದಕ.

CHANDAMAMA PUBLICATIONS,

P. B. 1686, MADRAS-1.

ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗೆ
ಬಯೋಟೋನ್

ರಾಯ್ & ಕೋ., ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್,
ಬೊಂಬಾಯಿ ೨.

ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರೇ.

ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯ
ಗಳನ್ನು ಚಂದಮಾಮ ಸದಾ
ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ
ಎಂತಹ ಕತೆ, ಪದ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು
ಇಷ್ಟವೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನು ಚಂದಮಾಮ ಪ್ರಕಟ
ಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಚಂದಮಾಮನಲ್ಲಿ

ಈ ಸಲ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಹಕ್ಕಿಯ ಜಿಮ್ಮೆ	 6
ಬೊಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ	 10
ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ	 13
ಯುಕ್ತಿಶಾಲಿ	 21
ಅಕಾಲಮೃತ್ಯು	 24
ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲು	 29
ಅಂಗರಕ್ಷಕ	 37
ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ	 42
ಚಂದಮಾಮ ಸ್ಪರ್ಧೆ	 45
ರಂಗೋಲಿ	 45
ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ	 46
ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿನೋದಗಳು	 48
ಹಿಂದೀ ಪಾಠ	 50

ಇವಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರದೊಗಟು, ಕಂಡುಹಿಡಿದಿ,
ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳೆಷ್ಟೋ.

ದೋಂಗ್ರೆ

ಬಾಲಾಮೃತ

ಬಲಹೀನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಹಲ್ಲು ಮೊಳೆಯುವಾಗಲಿಗುವ ಭೇದಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವಾದುದು.

K. T. Dongre & Co., Bombay 4.

ಎಜೆಂಟರುಗಳಿಗೆ ಸುಸಂಧಿ

ಎಜೆಂಟರುಗಳಿಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮನ ಮಾರಾಟಗಾರರು ರೂ. ೨-೦-೦ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿ ೭ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ರೂ. ೦-೧೦-೦ ಗಳ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ೧೫ರಿಂದ ೨೦ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗಿ ರೂ. ೨-೦-೦ನ್ನು ಮನೆಯಾರ್ಧರು ಕಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ೭ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ

ರೂ. ೦-೬-೦ ಮಾತ್ರ.

* ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

CHANDAMAMA OFFICE
/ P. B. 1686, MADRAS-1.

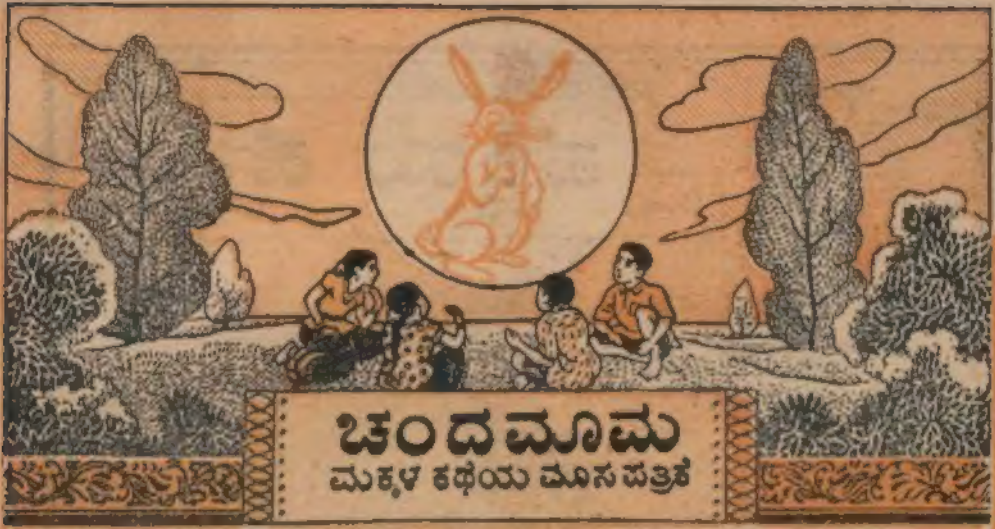
ಮುಖಚಿತ್ರ

ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕಂಸ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಉಪಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪೂತನಿ ಬಂದು ಸತ್ತಳು, ಶಕವಾಸರ ಸತ್ತ, ತೃಣಾವರ್ತ ವಾಯುರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಅವನೂ ಅದೇ ಗತಿ ಹೊಂದಿದ.

ಇಷ್ಟು ಗಂಡಾಂತರಗಳು ಬಂದರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿಹೋದುವು. ಈ ರೀತಿಯ ಭಯದಿಂದಿರುವುದು ಎಂದಿನವರೆಗೆ? ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ಈ ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಯೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ:—

ಮಿತ್ರರೇ! ಈ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನೀಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಬೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮೇಯಲು ಹುಲ್ಲೂ ನೀರೂ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ವಸತಿ ಸಹ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು.” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಈ ಉಪಾಯ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಬೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಗಾಡಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸಾಮಾನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪುಟ ೨

ಜುಲೈ ೧೯೪೯

ಸಂಚಿಕೆ ೧

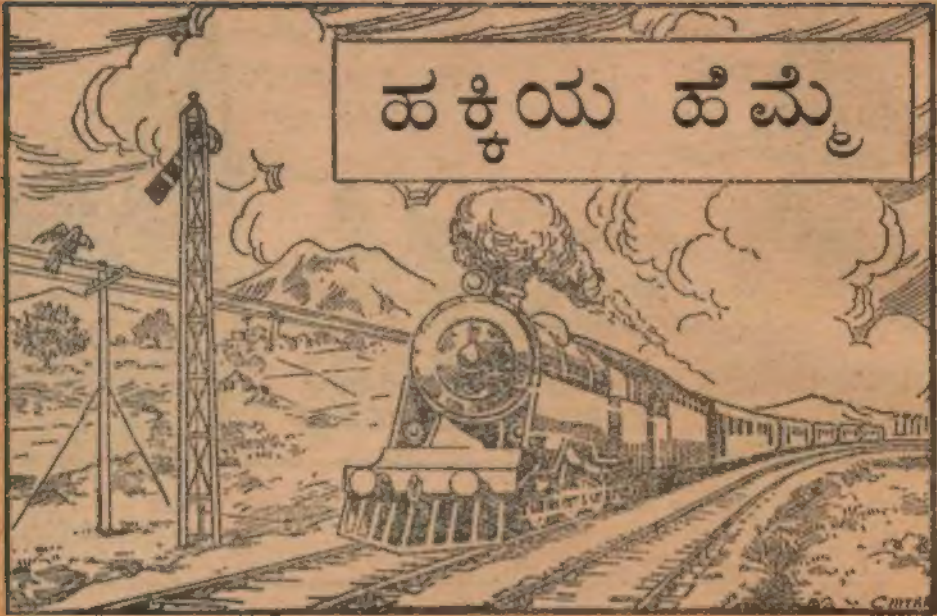
ಸಂಪಾದಕೀಯ

“ಚಂದಮಾಮು” ನನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇದರ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೇವಲ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದೂ ಕೊಳ್ಳಲಾರದಂತಹವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಉದ್ದೇಶ. ರಿಯಾಯಿತಿಯ ಚಂದಾದರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೇ ರೂಪಾಯಿ.

ಬಡವರೂ ಮತ್ತು ಬಡ ಹರಿಜನರೂ ಈ ಸುಸಂಧಿಯ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದು ಕೇವಲ ರೂ. ೪-೦-೦ ನ್ನು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈಗಲೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಬಹುದು. ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಯು ಇದೇ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿನ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಬಡವರುಮಾತ್ರ ಈ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯುವರೆಂದು ನಂಬಿ ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಪಾದಕ.

ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಮ್ಮೆ

ರಾಮಬಾಯಿ

ಉಗೆಗಾಡಿ ಕೈಮರದ
ಬಳಿಯೊಂದು ಮಾಮರ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಗೆ ಮರಿ
ಬಂದು ಪೋವುದನೋಡಿ
ಕೊಂಬೆಯೊಂದರಮೇಲೆ.

ಉಗೆ ಗಾಡಿ ಬರುವುದು
ಬಂದದ್ದು ಪೋವುದು
ನೋಡಿ, ಹಾರಲೆಣಿಸಿ
ರೆಕ್ಕ ಹೊಡೆದುದು ಅಂದು

ಹಾರಿ ಬಂದು ಬಳಗವ
ಕರೆಯಲೆಂದು ಕೊಂಬೆ
ಯೊಂದ ನೋಡಿ ಕೂತಿತು.

ನಾಕರೆದರೆ "ಉಗೆಬಂದಿ
ಬಂದೀತು"

"ಹೊಗೊಂದು ಹೇಳಿದೊಡೆ
ಹೋದೀತು"

ಎಂದನುತ ಬಳಗವನು ಕರೆಯಿತು

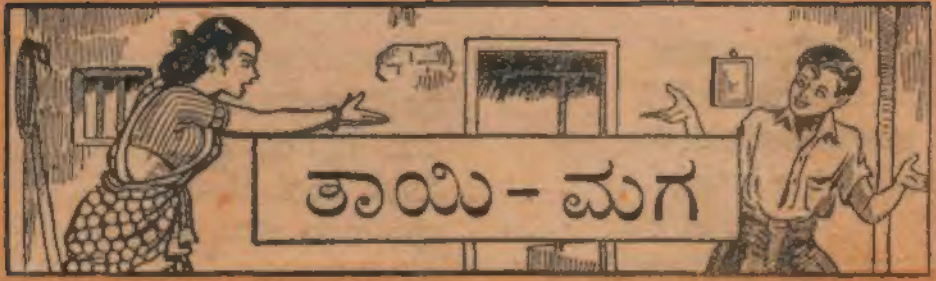
ಈಗ ಕರೆ ನೋಡೋಣ
ಉಗೆ ಬಂಡಿ ಬಂದೀತೇ?
ಎಂದೆನುತ ಬನಗ ವೇಳೆ
ಕಾಗೆ ಮರಿ ಕೂಗಿತಾಗ
ಉಗೆ ಬಂಡಿಯನ್ನೇಗ ಕರೆ
ತರುವೆನೋಡಿ ಬನ್ನಿ ಬಳಗವೇ
ಬಾಗಾಡಿ ಬಾಗಾಡಿ ಎಂದು

ಕಾಗೆ ಮರಿ "ಕಾವ್ ಕಾವ್" ಎಂದಿತು
ಉಗೆಗಾಡಿ ಉಗೆಯುಗುಳಿ
ಬಂತು ಬಂದದ್ದು ನಿಂತಿತು.
ಗಾರ್ಡ್‌ನೂದಿದ ಸೀಟೆಯ
ನು ಕೇಳಿ ಕಾಗೆ ಉಗೆಗಾ
ಡಿಯನ್ನಾಗ ಪೋಗಿಂದಿತು.

ಉಗೆಯುಗುಳಿ ಗಾಡಿಯದು
ಪೋಗೆ ಕಾಗೆ ಬಳಗವು
ಮರಿ ಕಾಗೆ ಯುಕ್ತಿ
ಯನು ಕಂಡು ಬೊಗಳೆ
ಮರಿ ಇದರ ಹೆಮ್ಮ ನೋಡೆಂ
ದು ಹಾರಿದುವು.

ತನಗಾದ ಅವಮಾನ
ಸೈಸಲಾರದೆ ಮರಿಯು
ಅಸುವ ನೀಗಿತು ನೋಡಿ
ಹೆಮ್ಮೆಗಾರರಿಗಿದು ಅರಿವ
ಲ್ಲವೇ? ಅರಿತು ಕಲಿಯಿರಿ ಮರಿಗಳೇ

ತಾಯಿ

ಕೇಳಿಲೋ ಕೇಳಿಲೋ ರಂಗ
ಹೊಗೆಬತ್ತಿಯ ಬಿಡಲೋ ಮಂಗ

ಮಗ

ನೀತಿಯನೆನಗೇ ಪೇಳುವೆಯೇ!
ತಾತನದೇಕೆ ಹೊಗೆ ಎಳೆಯುವಹೇಳು?

ತಾಯಿ

ಹಿರಿಯರಿಗಲ್ಲದರೆ ತಾನೇ
ಕಿರಿಯರು ಕೆಡದಿದ್ದಾರು—
ಮೂರ್ಖತೆಯನು ಬೆಡು ನೀನು
ಹಾಟಗಾರ ನೆನಿಸದಿರು ನೀನು.

ಮಗ

ನಿನಗೋದೋ ಬಾರದು ಅವ್ಯಾ!
ನನಗೇ ನೀತಿಯ ಪೇಳುತಲಿರುವೆ.

ತಾಯಿ

ಓದೇಬಾರದ ನೆಪವಾಗಿ
ನನ್ನ ನುನೀಕಾಡುತಲಿರುವೆ
ಹಾಳೂ ಮೂಳೂ ತಿನಬೇಡ
ಆರೋಗ್ಯವನೇನೀಗಬೇಡ.

ಮಗ

ತಿನದಿದ್ದರೆ ಹೊಡೆಯುವೆ ಮಿನು
ತಿಂದರೆ ರೋಗ ಬಂದೀತೆನ್ನುವೆ.

ತಾಯಿ

ಕೊಟ್ಟುದ ತಿಂದು ಎಟನು ತಿನ್ನದೆ
ಕೈಯಲಿ ಹಣ ಬಂದಾಗ
ಕಸುಕೊಳ್ಳುವುದನು ಬಿಡು ನೀನು.

ಮಗ

ಖರ್ಚಿಗಿಲ್ಲದ ಹಣವೇತಕೆ ಪೇಳೇ

ತಾಯಿ

ಗಳಿಸಿದ ಹಣದಲಿ ಅರ್ಧವ
ಉಳಿಸಿ ಶುಚಿ ರುಚಿಯಿಂದಿರು
ವುದ ಕಲಿತು ಗಣಿಯಾಗಿರೂ ಕಂದಾ!

ಮಗ

ಉಣಲಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಯುಣಸು
ಮೀಸೆಗೆ ಮೀಯಲು ಬೆಣ್ಣೆ ?

ತಾಯಿ

ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಸಟೆಯಾಡದೆ ಬಾಳ್ವರು
ಇಲ್ಲವೆರಂಗ, ಸಟೆಯಾಡಿ
ಕೆಡದಿರೆಯೋ ನೀನು.

ಮಗ

ದಿನವೆಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಿಗಿಮೋ ಕಜ್ಜ

ತಾಯಿ

ನೆರೆಯರಾಸ್ತಿ ಗಾಕೆಸಟ್ಟು
ಕಳುವನಾಡಿ ಕಳ್ಳನೆನಿಸದಿರು.

ಮಗ

ತಿಂದಮೇಲೆ ತೇಗದವರದಾರನ್ನಾ
ತಿರು ಹಣವಗಳಿಸಿದವರು ಯಾರು

ತಾಯಿ

ಹಿರಿಯರೆಂದ ಮಾತ ಕೇಳು
ಮೀರಿ ಕೂತ ನಾಡಬೇಡ

ಮಗ

ಗಡ್ಡವೇ ನಿಂತೆನಾದರೆ
ನಾನುಕೂಡ ಹಿರಿಯನೇ ?

ತಾಯಿ

ಬೋಗಳೆ ಮಾತ ಕಲಿತೆ ನೀನು
ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಬೇದಿ ಗಟ್ಟಿವೆ

ಮಗ

ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಒಂತು
ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮಾತು ತಾಯೆ.

ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ

ಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು. ಇದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ.

ಹೀಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಜಮದಗ್ನಿ ಬೆಟ್ಟ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿ ತರಲು ರೇಣುಕೆ ಹೊರಟಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯ. ಹೋದವಳು ಬಹಳ ಕೂತ್ಪು ಬರಲಿಲ್ಲ. ದಿನವೂ ಜಾಗೃತೆ ಒಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಇಂದೇಕೆ ಇಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಆ ಗುಡಿಗೆ ಆತುರ. ನೋಡಿ ಸಾಕಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

ಹೀಗೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಆಕೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಬೇಸತ್ತು ನಡೆಯಲಾರದೆ ಒಂದೆಡೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕೂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ. ಇಷ್ಟು ಬೇಗೆಗೆ ಕಾರಣ ಸೂರ್ಯನೆಂದರಿತು. ಅಗ ಅತನಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರಿತು ಧನುಸ್ಸು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಮೊದಲೆಂಬ ರಂಭಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೂರ್ಯ ತಾನೊಬ್ಬ ಬಾಹ್ಯದ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಮದಗ್ನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

ಬಿರಿದಾನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿ. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ರೇಣುಕಾದೇವಿ.

ಜಮದಗ್ನಿಗೆ ಬೆಲ್ಲುಗಾರಿಕೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳಆಸಕ್ತಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮೇಲೆರಿಸಿ ಬಿಡುವುದು. ಹೋದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿ ತಂದು ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ರೇಣುಕೆ

“ರಾ.ವ.ಸ್ವಾಮಿ.”

ಬಿಡುಗಡೆ

“ತಾವು ಅತಿ ಕೋಪದಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು, ಕಾವು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜಗತ್ತೇ ನಾಶ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅರಿತ ನೀವೇ ಹೀಗೆ ಕೋಪಿಸುವರೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸತಿಗೆ ಈ ಸೂರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟ ಅಪ್ಪಿವ್ವ. ನಾನಾತ ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರೆ.” ಎಂದು ಜಮದಗ್ನಿ ಹೇಳಿದ.

ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕ್ಷಮಾವಣೆ ಬೇಡಿದ. ಆತನು ಬೇಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಮದಗ್ನಿಯ ಕೋಪ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಆಗ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು “ನನ್ನ ಸತಿಗೆ ನೀನು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹ ನಾನು ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾದೀತು.” ಎಂದ.

ಆಗ ಸೂರ್ಯನು “ಭತ್ತಿ”, “ಮೆಟ್ಟು” ಎಂಬ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ

ಜಮದಗ್ನಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ—

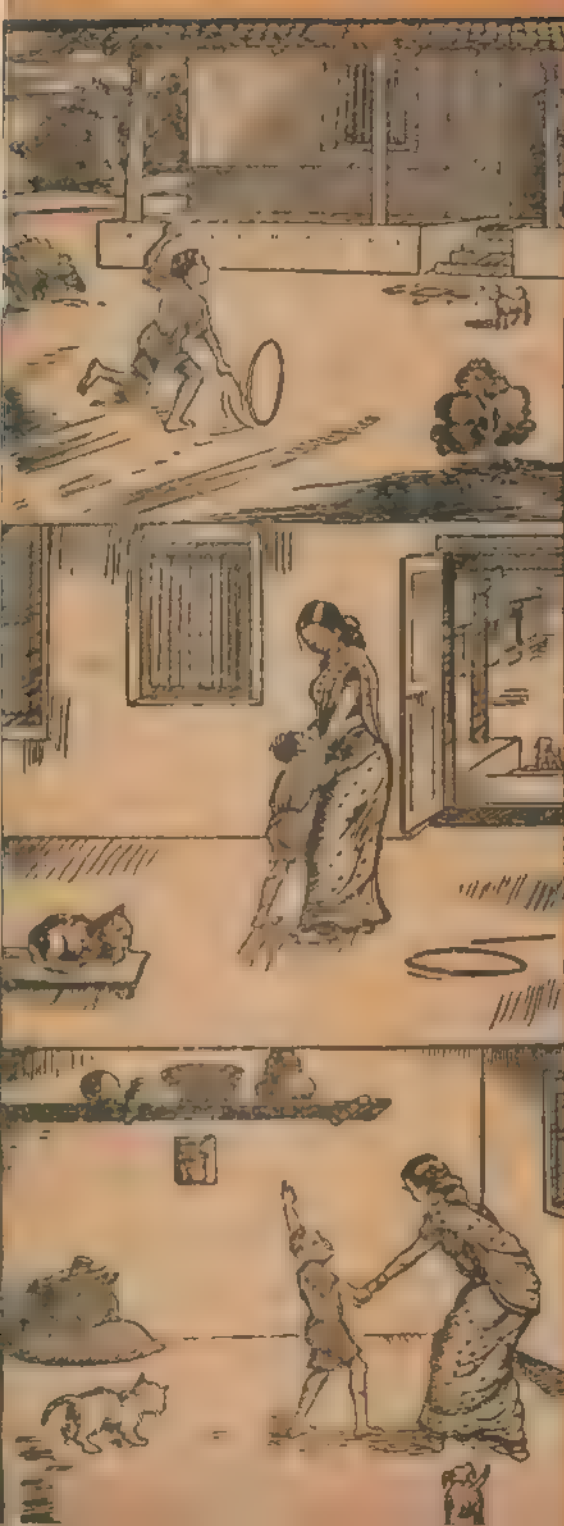
“ಮಹಾತ್ಮಾ, ಈ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಬಹಳ ಅಪೂರ್ವವಾದವುಗಳು. ಮೆಟ್ಟಿನ ಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ಕಾವು ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲುವುದಿಲ್ಲ. ಭತ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ಕಿರಣಗಳು ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಗುಲುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭತ್ತಿ ಮತ್ತು ಮೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವ ರೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಗುವಿನ ಆಶೆ

“ಕಂದ”

ಆಡಿ ಆಟ ಹಾಡಿ ಹಾಡ
ಅರೆದು ಬಂದೆನೇ!
ಸೀಯಾದ ಸಕ್ಕರೆಯು
ಬತ್ತಾಸು ತಿನಿಸಮ್ಮಾ
ಫುಸ್ಸಿ ಮರಿಯು
ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣು
ಮನೆಯನೇರಿತು
ಬಾಲವಾಡಿಸಿ ಬಂತು,
ನೋಡೇ ನಾಯಿಮರಿಯು
ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದೆ, ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿದೆ.
ಸೀಯಾದ ಸಕ್ಕರೆಯು
ಬತ್ತಾಸು ತಿನಿಸೇ!
ಗೂಡಿನ ಒಳಗಣ
ಮಿಶಾಯಿ ಚೂರು ಕೊಡು ಅಮ್ಮಾ!
ನೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಣ ಕಾಯಿ ಕೂಡ
ನನಗೆ ಬೇಕಮ್ಮಾ
ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲಣ ಅವಲಕ್ಕಿ
ಹಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಿನಿಸಮ್ಮಾ
ಸೀಯಾದ ಸಕ್ಕರೆಯು
ಬತ್ತಾಸು ತಿನಿಸಮ್ಮಾ

ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ

ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನನ್ನು ಮಾಯಾ ಘಟೀರನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ ಸಮಾಚಾರವು ಹಾನುಗಲ್ಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸುಗೂಸನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅಯ್ಯೋ ಮಗುವೇ, ಎಷ್ಟು ದುರಾದೃಷ್ಟನೋ ನೀನು! ನೀನು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಗಂಡೀಕೋಟಿಗೆ ಹೋದರು. ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮಾಯಾ ಘಟೀರನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.' ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದರು.

ಹಾನುಗಲ್ಲು ನಗರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳು ಸಭೆ ಸೇರಿದರು. ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಯಾಘಟೀರನು ಮಾಡಿದ ಮಾಟಕ್ಕೆ ಒಹಳ ಅವಮಾನವಟ್ಟರು. ಗಂಡೀಕೋಟಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ತಲುಪಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಜನರ ಮೂಲಕ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಬೇಗ ಕೆಲಸವಾಗು

ವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅತಿ ಬೇಗನೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನೆದರು. ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನಿಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿರುವನೆಂದೂ, ಏಳು ದಿನದ ಬಾಣಂತಿಯನ್ನು ನಾಗರಗುಡ್ಡದ ಮಾಯಾ ಘಟೀರನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದೂ, ಮೊಲೆಗೂಸಿಗೆ ದಾದಿಯರು ಹಾಲಿರೆದು ಸಾಕುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ, ಕಾಗದ ಬರೆದು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರಿಸಿದರು. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಗಂಡೀಕೋಟಿಯನ್ನು ಸೇರಿದುವು.

ಕಾಗದದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಏಳು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಡವಾದರು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂರು ಫರಂಗಿಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ

"ಚಂದಮಾಮ"

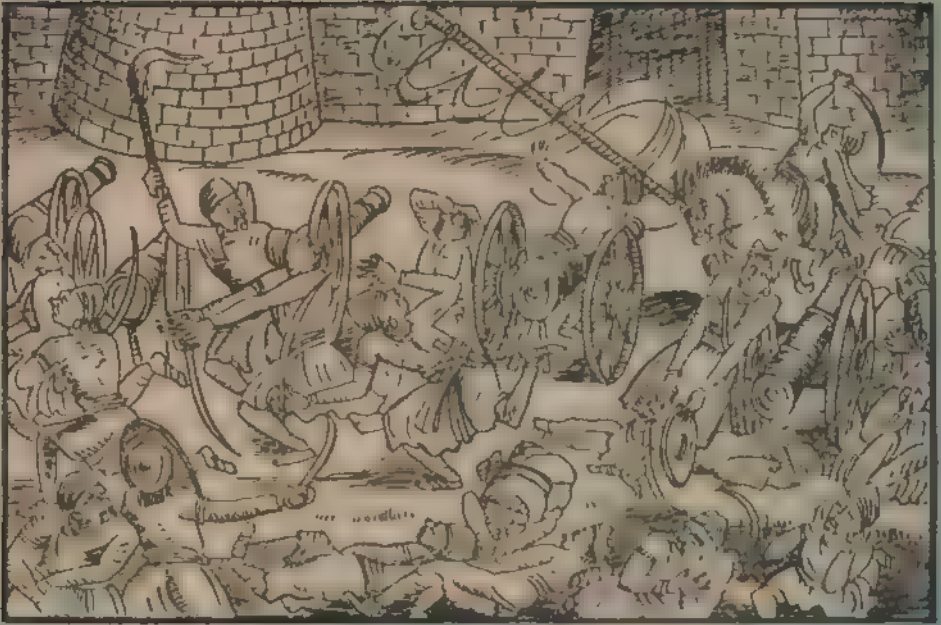
ನಾಗರಗುಡ್ಡದ ಕೋಟೆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾವಣಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ತಂದ ಹಾಗೆ, ಫಕೀರನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನನ್ನು ತರಲು ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿದರು. ಶಂಖಗಳು ಮೊಳಗಿದುವು. ಚಂಗೂರ ಜೊಡೆದರು. ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ರಣಭೇರಿಗಳು ಫುಸಿಗೈದುವು. ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಸೈನ್ಯವು ಸುಗ್ಗಿತು. ಮಲಿ ರಾಜ ಪಟ್ಟಣ, ಗಂಗವಾದಿ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ಸೈನ್ಯವು ನಾಗರಗುಡ್ಡದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಮುತ್ತಿತು. ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಧು ಗುಂಡು ತುಂಬೆ ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು

ಮೂರು ಸಾರಿ ಹಾರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗುಂಡೂ ಕೋಟೆಗೆ ತಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟೆಯ ಒಳಗೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಗುಂಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಧ್ಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಡಿದು ಚೂರಾದುವು. ಎಲ್ಲಾ ಫಕೀರನ ಮಹಿಮೆ.

ಮೂರು ದಿನ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಎಲ್ಲ ಫಿರಂಗಿಗಳು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರೂ ಕೋಟೆ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಇರುವರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಏಣಿ ಹಾಕಿಸಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೋಟೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿದರು. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ನರಪ್ರಾಣಿಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಫಕೀರನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ತಂದಿದ್ದ

ಚಂದಮಾಮ

ಹೆಂಗಸರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಫಕೀರನು ಮಸೀದಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಖವಾಗಿ ನಿಜ್ಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಸ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಿಸಿದರು. ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸೈನಿಕರು ಎರಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಗೌಡರ ಸಂಗಿಯು “ಏಕೋ, ಫಕೀರ, ನಿನ್ನ ಗರ್ವ ಉಡುಗಿಸಲು ಶತ್ರುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಏಳು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಆದರೂ ಫಕೀರ ಏಳಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದ ಸೌಟಿನಿಂದ ಬರಿವಾಕಿದರೂ ಗೊರಕೆ ಮೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಯೋಧರು ಮಾಯಾಫಕೀರನ ಕಡೆಗೆ ಕಡೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು. ತಿಗಣೆ ಕಡೆ ಯುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ನೆನೆಸಿ ಎದ್ದು ನೋಡಿದ. ಶತ್ರುಗಳು ಬಂದಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಮಸೀದಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ ಮಸೀದಿಯ ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೂ, ಭಾವಂದಿರನ್ನೂ ಅವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತಳು. ವಾಪ! ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಫಕೀರ “ಏಕೆ, ಅಕೋದು? ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಏನೂ

ಚಂದಮಾಮ

ಮಾಡಲಾರರು. ನಮಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಏಟು ನೋಡು." ಎಂದು ಹಿಂದು ಲಾ(ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಮುತ್ತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಲಾ(ನೇಗದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಹೊಡೆತ ತಾಳಲಾರದೆ ಸೈನಿಕರು ಓಡತೊಡಗಿದರು. ಲಾ(೩೦೦ ಜನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಘೋರವ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ.

"ಈಗ ನಾನೇ ಮೋಗಿ ಲಡಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಘೋರ. ಒಂದು ಟೋಪಿ ತಲೆಗೆ ಧರಿಸಿದ. ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದ. ಒಂದು ಹಿಡಿ ವಿಭೂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾ(ಅಲ್ಲಾ.

ಯಾ ಮುದಾ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

ಶತ್ರು ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಿ ಸೈನಿಕರು ಘೋರ ನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿದರು. ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅಲ್ಲಿನ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಕೂಡಿದರು. ತಲೆ ಪುನಃ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡ ತುಂಡ ವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಸೈನಿಕರ ಒಬ್ಬರೂ ಒಳಲಿ. ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು. ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಕೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಘೋರ ಎದ್ದು ಬಂದ. "ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಲಡಾಯಿ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಲಡಾಯಿ ನೋಡಿ" ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳೂ ಎರಚಿದ.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ರಾಜರ ಅನೇಕ ಕೆಲವೂ ಕರ್ನಿ ಕಟ್ಟುಗಳಾದುವು. ಕುದುರೆಗಳು ಬೇಗವಾಗಿ ಕಟ್ಟುಗಳಾದುವು. ಒಂಟೆಗಳು ಕೆಂಪು ಕಟ್ಟುಗಳಾದುವು. ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರೂ ಕಲ್ಲಿನ ರಾತಿಗಳಾದರು. ಫಿರಂಗಿ ಗಳು ನೀರಿನ ಮಡಿಕೆಗಳಾದುವು. ರಾಜ ಕುಮಾರರ ಡೇರಗಳು ಗೋರಂಟಿ ಪೂವೆಗಳಾದುವು. ಏಳು ಜನ ರಾಜರು ಹುತ್ತಗಳಾದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಲೆಗಳಾದರು.

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ ದಂತಾಯಿತು.

ಮಾಯಾಘೋರ ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 'ನೋಡು, ಹೆಣ್ಣೇ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮುತ್ತು ಕೊಡು' ಎಂದು ಅಕೆ ಯನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದ.

"ಲೋ, ಘೋರ, ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆರದು ವರುಷ ವ್ರತ ಮುಗಿಯುವ ವಸ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ದೆಯೋ ನನ್ನ ತಲೆ ಚೂರಾಗಿ ಸಾಯುವೆ. ಬಾಗ್ರತೆ" ಎಂದಳು ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ.

ಏಳು ಜನ ರಾಜರೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಸೈನ್ಯವೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸತ್ತುಹೋದರೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಸುಗಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ನೆಲ್ಲಾ ದುಃಖ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು.

ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗಾಗಿ ಗೋಲೋ ಎಂದು ಅತ್ತರು. ತಾವೂ ಜೀವದಾಸೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಸತ್ತ ಹೋದರೆ ಬಾಲನಾಗ ಮ್ಮನ ಮಗನನ್ನು ಯಾವ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು? ಅರು ಜನರೂ ತಮ ಹೃದಯಗ ಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಬಾಲನಾಗಮ್ಮನ ಮಗ ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜ ಬೆಳೆದು ಹುಡುಗನಾದ. ಐದನೇ ವರ್ಷ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ದರು. ಒಂದೇ ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಂ ನಾಮ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ಘಂಟೆ ಯಲ್ಲಿ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಿಸಿದ. ನೋಡು ತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜ ಅಮರ, ಭಾರತ ಭಾಗವತ ರಾಮಾಯಣ, ಕಾವ್ಯ, ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ.

ಓದು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಲವದ್ವಿ ರಾಜನು ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧ ಕಲಿತ. ಕತ್ತಿವರಸೆ, ಗದೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು, ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಮುಂ ತಾದ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ. ಬಾಲನ ಪ್ರಜೆ ನೋಡಿ ಕ್ಷರಿಸಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷವಟ್ಟರು. ವಂತಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರುವನೆಂದರು.

ಒಂದು ದಿನ ನಂಬಿಯವರ ನರಸಮ್ಮ ಕೊಡನನ್ನು ಭಜದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ನೀರಿಗಾಗಿ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಲ
ವದ್ವಿರಾಜ, ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗುರಿ ಸಾಧಿ
ಸಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಮಡಿಕೆಗೆ
ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ. ನರಸಮ್ಮ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಡಿಕೆ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯಿತು.
ಆಕೆಯ ಕಿರುಬೆರಳಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಗುಲಿ ರಕ್ತ
ಕಾರಿತು. ಕೋಪ ಬಂದು ನರಸಮ್ಮ 'ನಿನ್ನ
ತಾಯಿ ಬಾಲನಾಗಮ್ಮ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆ.
ಆಕೆಯನ್ನು ಆ ಘೋರ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಹೋದ, ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಸಾಪು ಬರಲಿಲ್ಲ.'
ಎಂದು ಬೈದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜನು
ನಿರ್ಭ್ರಾಂತನಾದ. ಆ ವಿಷಯ ಫಾರ್ತಿ
ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ, ಬೆದರಿಸಿದ.
ನರಸಮ್ಮ ಕಛಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು.
ತನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಕಛಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. "ಇದೆಲ್ಲಾ
ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯಬೇಡ.
ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನಂತೆ. ನೀನು ನನ್ನ
ತಾಯಿಗೆ ಸಮ" ಎಂದ.

'ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜ! ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು,
ಮಗು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಬಾ. ಆ ಮಾಯಾ ಘೋರನು ನಿನ್ನ ಕೈ
ಯಿಂದಲೇ ಹತನಾಗುವನು." ಎಂದು
ನರಸಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದಳು.

ಬಾಲಕನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿಕೊಂಡ.
ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ

ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಮಾತನಾಡ
ಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಿದ್ದ.

"ಮಗೂ, ಯಾರಾದರೂ ಬೈದರೇ?
ಹೊಡೆದರೆ? ಯಾಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ."
ಎಂದು ತಾಯಂದಿರು ಕೇಳಿದರು. ಕೊನೆಗೆ
ಬಾಲವದ್ವಿರಾಜ 'ನನ್ನ ತಾಯಿ ಯಾರು,
ತಂದೆ ಯಾರು' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅವರು 'ನಾನೇ ನಿನಗೆ ತಾಯಂದಿರು.
ನಿನ್ನ ತಂದೆಯರು ತೀರಿಕೊಂಡರು' ಎಂದರು.

"ನಿಮ್ಮ ಆರು ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ
ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆನೇ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
ಹೆತ್ತವರು ಯಾರು? ಹೇಳುವಿರೋ,
ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದ ಬಾಲಕ. "ಅಯ್ಯೋ,
ಅಪ್ಪಾ, ನಿನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಬಂಜೆ

ಹೇಳಿದಳೋ? ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಯಾವಳಾದರೂ ಹೇಳುವಳೇ?" ಎಂದು ಅವರು ಶಪಿಸತೊಡಗಿದರು.

• ಒಬ್ಬರನ್ನು ಯಾಕೆ ಬೈಯ್ತುಪರಿ ಆಮ್ಮಾ. ನಿಮಗೆ ಬಂದ ಭಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಯಾರೋ ಅವರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ' ಎಂದ ಬಾಲವದಿರಾಜ.

ಇನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡು, ಅವರು ನವದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ. ಈ ವಂಶಕ್ಕೆ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದೆ, ಮಗೂ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾವು ಹೂವಿನಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದೆವು' ಎಂದರು.

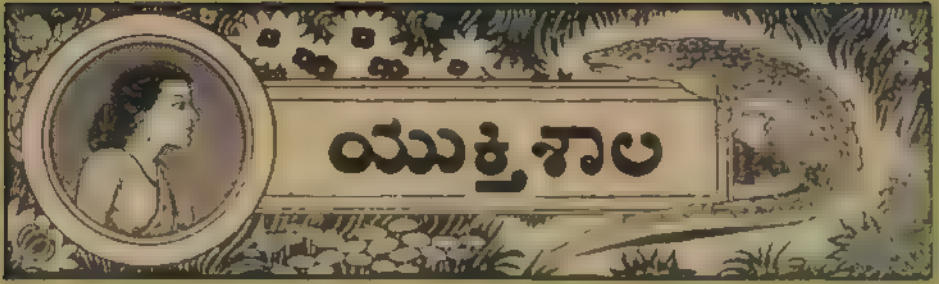
• ನಾನು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೋಡಿ ಬರುವೆನು. ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ' ಅಂದ ಬಾಲಕ. "ಅಯ್ಯೋ, ಮಗೂ, ನೀನು ಹೇಗೆ ಹೋಗುವೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ? ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಲ್ಲಾಗಿಸಿದ. ಆ ಮಾಯಾಘೋರ ನಿನ್ನನ್ನು ಬದುಕುಗೊಡುವನೇ? ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹರಹಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಅರು ಜನಕ್ಕೂ ವಿಷವಿಟ್ಟು ಸಾಯಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಹೋಗು. ನಾವು ಬದುಕಿದ್ದು

ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಅಳಲಾರೆವು' ಎಂದರು ಆ ತಾಯಂದಿರು.

• ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ನಾನು ನಾಗಮಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಂತಃ ಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಡುವೆನು. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಊಟ ಮಾಡುವೆನೋ ಅಷ್ಟು ಸಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ. ನಾಗಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಸುರಾಗಿ ರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅದು ಒಣಗಿಹೋದರೆ ನಾನು ತೀರಿಕೊಂಡನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ" ಎಂದು ಬಾಲಕನು ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತ. ಬಾಲಕನಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು. ತಂದೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರು. ಕೈಗೆ ಕಾಪು, ಕಾಲಿಗೆ ಕಡಗ, ಕೂರಳಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾರ, ರತ್ನಹಾರ, ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿದ. ತಾತಂದಿರ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡ. ರತ್ನಗಂಬಳ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಅರು ಜನ ತಾಯಂದಿರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಡದಂಪತಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ, ಒಬ್ಬ ವ.ಗಳು. ತಂದೆ ಕೂಲಿವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಕುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿ ಕಾಳು ತರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಊಡಗಳನ್ನು ಜೇಟಿಯಾಡಿ ತಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಹುಡುಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬರು ತಂದಿದ್ದನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ಬಲು ಚುರುಕು, ಚತುರೆ, ಯುಕ್ತವಂತೆ. ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಅಪ್ಪಾ, ಹೀಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಮೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಂತಿಲ್ಲ. ಶೆಟ್ಟಿರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಲಾಭ ಬಂದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬಹುದು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು 'ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು? ಶೆಟ್ಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ಈಗ ಒಳ್ಳೆ ಮಾತೇ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ವಾಯಿದೆ ತೀರಿದ ಕೂಡಲೇ ಆಡವಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವನು, ಜಗಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವನು. ಈ ಕಾರ್ಕೂಟ ಕನ ಬಾಧೆ ನಾವು ತಾಳಲಾರೆವು. ಆದರೂ ಸಾಲಮಾಡಿ ಉಣ್ಣುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ? ಮಗು' ಎಂದ.

'ಅಪ್ಪಾ, ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ವಾಯಿದೆಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಶೆಟ್ಟಿರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಮಾಡಿ, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸರಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು!' ಎಂದು ಘೈರ್ಯ ಹೇಳಿದಳು ಹುಡುಗಿ.

ಮಗಳು ಇಷ್ಟು ಘೈರ್ಯದಿಂದ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಳೋ, ನೋಡೋಣವೆಂದು ಆತನು ಶೆಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೂರು

'ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿ' ಮೈಸೂರು.

ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಪಡೆದ. ಸರಳು ತರಲು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಆದರೆ ವಾಯದೆಗೆ ಮೊದಲು ಆತ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಸರಿಯಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಶಿಟ್ಟಿ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಶಿಟ್ಟಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು.

‘ನಿಮ್ಮವ್ವ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶಿಟ್ಟಿ. ‘ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದ ಶಿಟ್ಟಿ. ‘ಬಂದರೆ ಬರೋಲ್ಲ, ಬರದಿದ್ದರೆ ಬರುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಕುರಿತಿ ಜವಾಬು ಕೇಳಿ ಶಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೆ ಎರಿತು.

‘ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?’ ಕೋಪ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

‘ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಕರಡ ಮನೆಗೆ ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟಲು ಹೋದಳು’ ಎಂದಳು.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಶಿಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ‘ಸರಿ, ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಏನಾದ?’ ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿರಿಚಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿ ನಗುತ್ತಾ ‘ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ, ಕೂದಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೇಟೆ ಆಡಲು ಹೋದನು’ ಎಂದಳು.

ಶಿಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ ಕೋಪ ತಡೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಈ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೊಕ್ಕೇ? ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ದೂರು ಕೊಟ್ಟ. ರಾಜರು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ‘ಮಹಾಪ್ರಭೂ! ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಶಿಟ್ಟರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥ ಆದ ಫೋ, ಇಲ್ಲವೋ!’ ಎಂದಳು.

‘ಮತ್ತೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳು’ ಅಂದರು ರಾಜರು.

***

‘ಮಹಾರಾಜ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೋದ ಊರಿಗೂ, ನಮ್ಮ ಊರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನದಿ ಇದೆ. ಅದು ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶ. ಅದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಹನಿ ಬಿಜ್ಜರೆ ನೀರು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೊರಟ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ನದಿ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದು ದಾಟಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ‘ಬಂದರೆ ಬರೋಲ್ಲ, ಬರದಿದ್ದರೆ ಬರ್ತಾನೆ, ಎಂದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಗುಮುಖ ಮಾಡಿದಳು.

‘ಕರಡ ಮನೆಯೇನು? ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟಿ ವುದೇನು?’ ಎಂದು ರಾಜರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ‘ಕರಡ ಎಂಬ ಮನೆ ಹೆಸರಿನ ಧನ ವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟಲು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೋದಳು.’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತು ಬಹುಶಃ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲಾರರು ಶೆಟ್ಟರು.’ ಎಂದಳು.

‘ಕಾಲ್ಪಿದ ಕುದುರೆ ಇದೆಯೇ? ಏನು ಅದರ ಅರ್ಥ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ರಾಜರು. “ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಎಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಶೆಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ, ಜೋಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಡುಗಳ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಕಾಲ್ಪಿದ ಕುದುರೆ ಎಂದರೆ ಜೋಡು. ಉಡಕ್ಕೆ ಕೂದಲು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ಅದ್ದರಿಂದ ಕೂದಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು

ಹೋದ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ಹುಡುಗಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಯುಕ್ತಿಗೆ ರಾಜರು ಮೆಚ್ಚಿ, ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ವೃಥಾ ದೂರು ತಂದದಕ್ಕೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಿಧಿಸಿ, ಆ ಹೂವನ್ನು ಹುಡುಗಿಗೆ ಒಂದು ಮಾನವನಾಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ವಲ್ಲೇ ಅದೇ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಲ ತೀರಿಸಿದಳು.

ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ತಂದೆ ಸರಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮರುದಿನವೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

***

ಚಂದಮಾಮ

ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯು

ಹಿಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೀರಣ್ಣ ಎಂಬ ಕಳ್ಳ ಸಿಪ್ಪ. ಹಿಂದಿನ ಅವನು ಹಿಂದು ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹೂರಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂದು ನಾಗರ ಹಾವು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸರಸರನೆ ಹುಡು ಹೋಯಿತು. ವೀರಣ್ಣ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. ನಾಗರ ಹಾವಿನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ಆ ನಾಗರ ಹಾವು ಹಿಂದು ಕೋಣೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ಪಿಪ್ಪವನ್ನು ಕಕ್ಕಿ ಒಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ವೀರಣ್ಣ ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಶೋಧ. ಆದರೆ ಅದು ಹಿಂದು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು 'ನೀನು ನೂತನಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು' ಎಂದು. ವೀರಣ್ಣ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಆಕೆ ಊರ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಭಾವಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ತೊಲೆಯನ್ನು

ಮುರಿದು, ಯಥಾವಶಕಾರ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಅದರ ಮಾಮೂಲು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದಳು. ವೀರಣ್ಣನ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿತು. ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕೇಳಿದ. "ಎಕಮ್ಮಾ, ಆತೊಲೆಯನ್ನು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮುರಿದು, ಏನೂ ಅರಿಯದವಳಂತೆ ಯಥಾವಶಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿ? ಯಾರು ನೀನು?" ಎಂದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ "ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೊಟ್ಟ ಆಯುಸ್ಸು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವನು. ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ" ಎಂದಳು. "ಬದುಕಿರುವವರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಈ ತೊಲೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮುರಿದೆ" ಎಂದು ವೀರಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ. "ಆಸಂಗತಿ ಈಗ ಹೇಳಲಾರೆ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನ ವರೆವಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ನೋಡು. ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಆಕೆ. "ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ

ಮರಣವೂ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೆಯೇ ಇರುವುದೋ? ಇಲ್ಲ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಆಯಸ್ಸು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವವರೆವಿಗೂ ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆೋ, ಹೇಳು” ಎಂದು ಮಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಪೀರಣ್ಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಬುತ್ತರನತ್ತಳು ಅಕೆ. “ಅದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದು. ಅದರೂ ನೀನು ಕೇಳುವರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ತಪ್ಪು ನಿನ್ನಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು. ಆಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವೆನು. ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಪ್ಪಲಾರದು. ಈವಿಷಯ ನೀನು ಏನಾದರೂ ಬಯಲು ಮಾಡಿದೆಯೋ, ತಕ್ಷಣವೇ ನಿನ್ನ ತಲೆ ನೂರು ಮೋಳಾಗುವುದು. ಜಾಗ್ರತೆ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು.

ಈಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೀರಣ್ಣ ಬಹಳ ಬಿನ್ನಸಾದ. “ಕಳ್ಳತನದಿಂದಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾಣ ಮೋಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆ ಕಸಬು ಬಿಡುವೆನು.” ಎಂದು ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ.

ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ನೋಡಲು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಊರಿನ ಹೆಂಗಸರು ನೀರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೀರಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ‘ತಾಯಿ, ತೊಲೆ ಮುರಿದು

ಹೋಗಿದೆ. ನೀರು ಸೇದುವಾಗ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ.

ಅದ್ವರಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿದ ‘ಅಯ್ಯಾ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ’ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕಂಠ ಕೇಳಿಸಿತು. ಯಾರೋ ಸ್ತ್ರೀ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಳೆಂದು, ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದ ಒಂದೆ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದ ಪೀರಣ್ಣ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಾಗಿದರೂ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೆ ಚಾಪ ಕಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಆತ ಬಾವಿ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆತನು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಬಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟ

ರಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹೋದುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ನೋಡಿ ವೀರಣ್ಣನ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳತನ ಬಿಟ್ಟು ತರುವಾಯ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲ ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ. ಅಭಿಮಾನಗಳು ಉಂಟಾದವು. ವೀರಣ್ಣನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸಂಸಾರಿಯಾದ.

ಈಗ ವೀರಣ್ಣನದು ಸುಖಜೀವನವಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ

ಜ್ವಳು. ಹೆರಿಗೆಗೆ ಅಕೆಯನ್ನು ತವರುವನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಣಿಯ ಹತ್ತಿರ ರಜ ಪಡೆದು ವೀರಣ್ಣನು ಹೊರಟ.

ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು.

ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. "ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಣಂತಿ ಮಾರದ ದಿನಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಆಕೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ್ನು ತರಲು ವೀರಣ್ಣ ಊರಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟ.

ಇದು ಹೀಗೆ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಆ ಊರು ರಾಜನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೂಜಿನ ಕೋಳಿಗಳು ಎರಡು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೋಳಿ ಹುಂಜಗಳೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಆಯಿತು. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಜನರನ್ನು ಅಟ್ಟಿದರು. ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ತರದಿದ್ದ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ತಲೆ ತೆಗೆಯುವೆನೆಂದರು.

ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಹುಂಜಗಳು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ರಾಜಭಟರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಸಾಲೇ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವಿಗಳು ಯಾರು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹಿಡಿದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹುಂಜಗಳನ್ನು ಕತ್ತವದು ಅವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ತಿನ್ನುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಸಾಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಗತ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಇದು ರಾಜಭಟರ ಉದ್ದೇಶ.

ನಮ್ಮ ವೀರಣ್ಣ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಮಸಾಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳು ಇವೆಯೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸಾವ. ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬಾಣಂತಿ ಬಾರದ ದಿನವು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ.

'ಇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಯಾಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹೊರತು ಕೊಡಲಾರೆ' ಎಂದ ಅಂಗಡಿಯವ.

'ಇದೇನು ಸೋಜಿಗ! ಈಗ ತಾನೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿರುವಳು. ಆಕೆ ನೋಡಿದನು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹೆಸರು ಚಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರದು. ಇವುಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದೆ' ಎಂದ ವೀರಣ್ಣ. ಅಂಗಡಿಯವ ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾಜಭಟರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ರಾಜಭಟರು ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ

ವಸಿದಳೋ ತೋರಿಸು. ನಿಜವಿದ್ದವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವೆವು. ಸುಳ್ಳಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವೀರಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮಗನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಲೆಯಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಕುತಕುತನೆಂದು ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ರೆಕ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಇನ್ನು ಸಂದೇಹವೇನು?

ಭಟರು ವೀರಣ್ಣನ ಕೈಗೆ ಬೀಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

• ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ ಇವನು ಹುಂಜಗಳನ್ನು
ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾರೆ
ನೋಡಿ ಹಿಡಿದಿರುವೆವು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
ರಾಜನು • ಈ ದುರ್ಮಾಂಗನನ್ನು ಅನೆಯ
ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿಸಿ ಸಾಯಿಸಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ
ಮಾಡಿದ.

ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು
ತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದ
ಭಟರು ಹುಂಜಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವೆಂದು ಉತ್ಸಾಹ
ದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ತಂದು ತೋರಿಸಿದರು.
ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ಚರ್ಯಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ
ಆಯಿತು. ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ದರ್ಬಾ
ರಿಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ರಾಜ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.
ಇನ್ನೇನು ಕೊಲ್ಲೋಣವೆಂದು ಅನೆಯಕಳಿಗೆ
ಮಲಗಿಸಿದ್ದ ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಎದ್ದಿಸಿ, ಮತ್ತೆ
ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಕರೆತಂದರು.

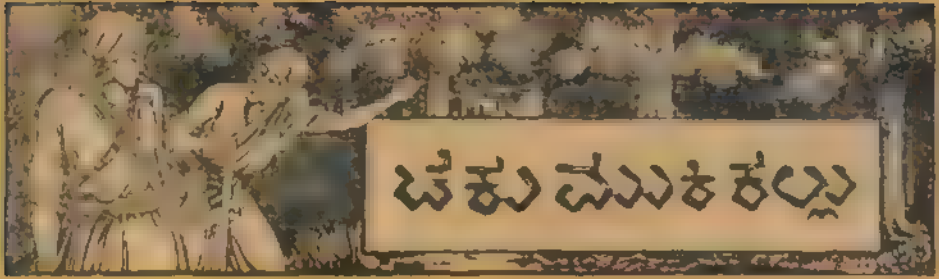
ರಾಜ ಆಗ ದರ್ಬಾರು ನಡಿಸಿ, ಪಂಡಿತ
ರನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಿರಪರಾಧಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ
ವಿಧಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು? ಎಂದು

ಹೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತರು ವೀರಣ್ಣನು
ಹೊರುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಾರದ ಆನೆ
ಯನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಆಪ್ತಕಾರ ಬಂಗಾರದ ಆನೆಯನ್ನು
ನೂಡಿಸಿ, ವೀರಣ್ಣನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಡು
ವಲ್ಲಿ ಅದರ ಭಾರ ತಡೆಯಲಾರದೆ •ಅಬ್ಬಾ
ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುನೇ! ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ.
ಏನೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಡಿದೆ, ದೇವಿ ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾ ಮೂಗಿಸಿಂದ ರಕ್ತ ಕಾರಿಕೊಂಡು
ವೀರಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಕೊನೆಗೆ ವೀರಣ್ಣನು ನುಡಿದ ಮಾತುಗ
ಳಲ್ಲಿಯ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು
ರಾಜನು ಅಕ್ಷರೈ ಹೊಂದಿದ. ಆದರೆ ಈಗ
ಯಾರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಆತನ ಜ್ಞಾಪ
ಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದು
ಊರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ 'ವೀರ
ನಗರ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ.

ಬೆಕು ಮುಕ ಕಲ್ಲು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿ ಯುದ್ಧಾನಂತರ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಭೂತ ಮುದುಕಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿ “ಏನಯ್ಯಾ, ಸಿಪಾಯಿ! ನಿನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೀನೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಘೈರ್‌ರಾಲಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಮೊರಕುವ ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆಯಾ?” ಎಂದಿತು.

“ಆಗಲಿ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೂ ಅದೇ. ಉಪಾಯ ಹೇಳು.” ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಸಿಪಾಯಿ. “ಅದೋ, ಆ ಮೊದ್ದ ಮರ ನೋಡು. ಅದರ ಒಳಗಿಲ್ಲಾ ಟೊಳ್ಳು. ನೀನು ಮರ ಹತ್ತಿ ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿ. ‘ನಿನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟು ನನು. ನೀನು ಒಳಗಿಂದ ಯಾವಾಗ ಕರೆದರೆ ಆಗ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯುವೆನು. ನೀನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದು” ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

‘ಸರಿ’ ಎಂದ ಸಿಪಾಯಿ.

ಆಗ ಮರದೊಳಗೆ ಇಳಿದ ತರುವಾಯ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮುದುಕಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಮೊದ್ದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಾಲಾಗಿ ಮೂರು ಕೋಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಾಕು ದೀವಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವವು. ಮೊದಲನೆ ಕೋಣೆ ತೆರೆದ ತಕ್ಷಣ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊದ್ದ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ನಾಯಿ ಕಾಣಿಸುವದು. ಈ ನನ್ನ ನೀಲಿ ರತ್ನ ಗಂಟು ತೆಗೆದುಕೊ. ಇದನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನುಲಿಸಿದರೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನಗೆ ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯ ಬೇಡವಾದರೆ ಎರಡನೇ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಬ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳು; ಅದರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೂ ಭಯಂಕರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ.

ವಾದ ನಾಯಿ ಕಾಣಿಸುವದು. ನಾಯಿ ಯನ್ನು ರತ್ನಗಂಬಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ನೀನು ಹೊರಲಾಗುವಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತಾವು ಬೇಡ, ಬೇಡಿ ಬೇಡ. ಒಂಗಾರವ ಮೇಲೆ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಮೂರನೇ ಕೊರಡಿಗೆ ಹೋಗು. ಆ ಕೋಣೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ನಾಯಿ ಇರುವದು. ಅದನ್ನು ರತ್ನಗಂಬಳ ಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಸಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆ.” ಎಂದು ಮುದುಕಿ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಸಿವಾಯಿ “ಮೊದಲನೆಯ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ

ವಸ್ತ್ರವು ಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ ಇಂತಹ ರಹಸ್ಯ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಹಣ ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕನೆಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಈಗಲೇ ದೇಳಬಿಡು : ತರುವಾಯ ಜಗಳ ಬೇಡ.” ಎಂದ.

“ನೀನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನಗೊಂದು ಚಿಕ್ಕಾಸಾದರೂ ಬೇಡ. ಆದರೆ ನೀನು ಒರುವಾಗ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಸುವ ಚಿಕ್ಕಮುದುಕಿ ಕಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಂದುಕೊಡು. ನನ್ನ ಜಿಬ್ಬೆ ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಬಂದಳು. ಅದನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ ಎಂದರೆ ಆಕೆಯು ಬ್ಲಾಪಕಾರವಾಗಿ ನಾವು ಭದ್ರ ವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆವು” ಎಂದು ಮುದುಕಿ ಹೇಳಿದಳು. ಸಿವಾಯಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಸಿವಾಯಿಯ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಮುದುಕಿ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದಳು. ನೀಲಿ ರತ್ನಗಂಬಳ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆತನು ಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಅಂಗಗಳ ಮೊದಲ ಕೋಣೆ ತೆಗೆದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದ ನಾಯಿ ಚಂಡಿನ ಗಾತ್ರ ದಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಿವಾಯಿಯ ಕಡೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ನೋಡಿತು. ಆತನು ಹೆದರಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ರತ್ನಗಂ ಬಳಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ‘ಎಲೆ ಶುನಕವೇ, ಹಾಯಾಗಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗು.’ ಎಂದ.

ಅತಿವಿಘ್ನವಿ ತೆಯಿಂದ ಆ ಸಾಯಿ ನಲ
ಗಿತು. ಆಗ ಸಿಹಾಯಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ತನ್ನ
ಕಿವಿಗಳು ತುಂಬುವಷ್ಟು ತಾಪ್ತವಾದ ಸಾಣ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ
ಮುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ
ಕೂರಿಸಿದ.

ತರುವಾಯ ಆತನು ಎರಡನೇ ಕೋಣೆಗೆ
ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರಗಳ ಗಾತ್ರ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸಾಯಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ
ನೋಡಿತು. ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆ ಸಾಯಿ
ಯನ್ನೂ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ,
ಪಟ್ಟಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ಸಾಣ್ಯಗಳ
ಹೊಳಪು ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿತು. ಕಿವಿಗ
ಳಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಪ್ತವಾದ ಸಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಬಿಸುಟು ಎಲ್ಲಾ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಿಳಿಯ
ಸಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಯಥಾ
ಪ್ರಕಾರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಯನ್ನೂ
ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯೊಡನೆ
ಮೂರನೇ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ.

ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಇದ್ದ ಸಾಯಿ ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಾದುದಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಯಷ್ಟು ಭಯಂ
ಕರವಾದದ್ದು! ಇದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಗಾಡಿ
ಗೋಪುರಗಳಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವು. ಜಿಂಕೆ ಕಾರು
ತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಹಾಯಿಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆಯಾದರೂ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ
ಕೊಂಡ ಅದನ್ನೂ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಹಾಸಿ ನಲ
ಗಿಸಿ, ಪಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದ. ಅದರ ತುಂಬಾ

ಬಂಗಾರದ ಸಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಸಿಹಾಯಿಗೆ
ಅನಂದವೇ ಆನಂದ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಚಿ
ದುವು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನದ್ದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಣ್ಯಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಸುಟು, ಬೇಯ, ಬೇಲ, ಬೋಸಿ,
ಜೋಡು, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಸಾಧ್ಯವೋ ಅನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರದ ಸಾಣ್ಯಗ
ಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ತರುವಾಯ ಪಟ್ಟಿ
ಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸಾಯಿಯನ್ನು
ಅದರ ಮೇಲಿರಿಸಿದ. ಗಿಡದ ಅಂಚಿಗೆ
ಬಂದ. “ದೊಡ್ಡಮ್ಮಾ, ಹಗ್ಗ ಎಳೆ” ಎಂದ.
“ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲು ತಂದೆಯಾ” ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು ಮುದುಕಿ.

“ನ ರೆಪುಬಿಟ್ಟಿವಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ
ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಂದು

“ಹಗ್ಗ ಎಳೆ” ಎಂದ ಸಿವಾಯಿ. ಮುದುಕಿ ಹಗ್ಗ ಎಳೆದಳು. ಸಿವಾಯಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲಿನ್ನು ಮುದುಕಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ಇದೋ, ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲು. ಇವರಿಂದ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅದರ ಯೋಚನೆ ನಿನಗೇಕೆ? ನಿನಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದು ವ್ಯಾಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅ ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ವಾರಿ ನೀನು ಹಿಟ.” ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ. ಕೃಷ್ಣ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಮೊದಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಸಿವಾಯಿ; “ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ಮುದುಕಿ; ಹೀಗೆ

ಜಗಳ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮುದುಕಿ ಹಟ ಹಿಡಿದದ್ದರಿಂದ. ಸಿವಾಯಿ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ.

ಮುದುಕಿಯ ಪೀಡೆ ಕಳೆಯಿತು. ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಸಿವಾಯಿ ಅವನ್ನು ಬೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ. ತನ್ನ ಹಗುವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ಭುಜವನ್ನೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಊರನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಸಿವಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ತುಂಬ ಇದ್ದು ರಿಂದ ದಿನವೂ ಮುಕ್ತಾಸ್ತ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಆತನ ನೇಷ. ಆತನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಜನ ಸಿವಾಯಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳವಾದರು. ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಊರಿನ ರಾಜನ ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂದರ್ಶನವಾದ ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ನೋಡಬಹುದೋ ಹೇಳಿ.” ಎಂದು ಸಿವಾಯಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “ಎಲಾ ಸಿವಾಯಿ, ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅಷ್ಟು

ಸಲುಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ನೋಡಿ ಸಹ ಹೋಗಲಾರದ ಕಂಚಿನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಲು ಶಕ್ತನಾಗದಂತೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಕಂದ ಕಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ನೋಡಿಸ್ತಾರು ರಿಕ್ಷ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಿರಾದು ಅಳಿದು ರುತಿಯಾಗ ನೆನೆದುಹೋದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಅದು ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸವಾಗದಂತೆ, ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಚಿನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಸಿಪಾಯಿ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದ. ಅದರ ಮುಖಾರಾಜರು 'ಸಾವಿರ' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿಪಾಯಿ ತಂದಿವೆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ವೀಸ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಾಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ಚುಟ್ಟು ಸೇದುವ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಷ್ಟ ಬಾ ಸಕಕ್ಕೆ ಬರಲು. ಕಿಸೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಬೆಂಕಿ ಮೊಡೆದ. ಹಾಗೆ ಮೊಡೆದ ಕೂಡಲೇ ಚೆಂಡಿನ ಗಾತ್ರಕ್ಕಾಗಿ, ಳ್ಳನಾಯಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ 'ಸಾವಿ, ನಿನ್ನಗೇನು ಬೇಕೋ, ಹೇಳ, ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕಷ್ಟ ಗಣನೆ ಮಾಡಿ ಹಣ ಬಿಡುಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟ.

ಅಗ ಸಿಪಾಯಿಗೆ ಚೆಕುಮುಕಿ ಕಷ್ಟನ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಷ್ಟನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಸಾರಿ ಗೀಚಿದರೆ ತಾವೂ, ನಾನ್ಯ ಗಳವ ಕೋಣೆಯ ನಾಯಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡುಸಾರಿ ಗೀಚಿದರೆ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾನ್ಯಗಳಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಯ ನಾಯಿ. ಮೂರುಸಾರಿ ಗೀಚಿದರೆ ಬಂಗಾರದ ನಾನ್ಯಗಳವ ಕೋಣೆಯ ನಾಯಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸಿಪಾಯಿ ಮೂರು ನಾಯಿ ಗಳಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಣ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟಿವಾಸದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಚಂದಮಾಮ

ಮತ್ತೆ ಈಗ ಸಿಪಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಡೆ ಹರಿಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ಗಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ನಾಯಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿದ. ತನ್ನ ಅಕ್ಕಿ ತಿಳಿಸಿದ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ನಾಯಿ ಸಿಂಹಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂವಚಂದಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಮತ್ತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ನಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಿಪಾಯಿ. ಆ ನಾಯಿ ಅಕೆಯನ್ನು ಕಂಚಿನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಂದಿತು.

ಮರು ದಿನ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಕುಮಾರಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ರಿಗೆ

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತನಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಂದಿ ತೆಂದೂ, ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿ, ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿ ಕಾಣಿಸಿದರೆಂದೂ, ಅವನು ತನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು.

ಹೀಗೋ, ಇದರಲ್ಲಿನೋ ತಮಾಷೆಯಿದೆ. 'ನಿಜ ತಿಳಿಯಬೇಕು' ಎಂದು ರಾಣಿ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೋಣೆಗೆ ಕಾನಲರಿಸಿದಳು.

ಮರು ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿನಾಯಿತು. ಸಸು ಸಿಪಾಯಿಗೆ. ಇಂದೂ ಸಹ ನಾಯಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಜಾತಿ ತಿಳಿದ ಮುದುಕಿ ಆ ನಾಯಿ ಯನ್ನು ಹಿಂದೂರಿಸಿದಳು. ಇದ್ದಿಲಿನಿಂದ ಸಿಪಾಯಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಗುರುತು ಮಾಡಿ, ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪೂರಾ ರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಮರು ದಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಆ ಬೀದಿಯ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೂ ಇದ್ದಿಲಿನ ಗುರುತು ಇದ್ದವು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ನಾಯಿಯೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಣಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರೇಷ್ಮೆ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊಲಿದು

ಚಂದಮಾಮ

ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟು ತುಂಬಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಕೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು.

ಮೂರನೇ ದಿನ ನಾಯಿ ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಿಪಾಯಿಯ ಒಡೆಗೆ ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ರಾಣಿ ಕಟ್ಟಿದ ಆ ಹಿಟ್ಟಿನ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರ ಇತ್ತು. ಮಾರಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಆ ಹಿಟ್ಟು ಚೆತ್ತು. ಈ ಗುಟ್ಟಿದ ಗುರುತು ನಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ.

ಚೀಲದಿಂದ ಹಿಟ್ಟು ಚೆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಲ ರಾಜರಾಗೆಯರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ವಶೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಿಪಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆ ನೆಯೇ ಬಂಧಿಸಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಂತೆ ರಾಜನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಮರುದಿನ ಕಾರಾಗಾರದ ಕಾವಲು ಗಾರನು ಬಂದು 'ನಾಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸುವರು' ಎಂದು ಸಿಪಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಸಿಪಾಯಿಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮರೆತು ಬಂದೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತಾಪಪಟ್ಟ.

ಸಿಪಾಯಿಯನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ದಿನ ಬಂತು. ಜೈಲಿನ ಕಚಕಚಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಉರಲು ಹಾಕುವ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಜನ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಸಿಪಾಯಿ

ಕೂಗಿ "ಮಗೂ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಸರ. ನನ್ನನ್ನೇ ಲ್ಲನೇ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದು. ನಾನು ಹೋಗದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸದೆಯುವ ತಮಾಷೆ ಯಾದರೂ ಏನು? ನನಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇನಾಮು ಕೊಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಹುಡುಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಸಿಪಾಯಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಗುರುತನ್ನು ಹೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಇನಾಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡಿದ.

ಚಂದಮಾಮು

ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜನಸಂದಣಿ
ಒಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಸಿರಾಯಿಯ
ಕೊರಳಿಗೆ ಉರುಲು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ
ಸಿರಾಯಿ ನಾಯನ ಮುನ್ನ ತನಗೆ ಒಂದು
ಕೋರಿಕೆ ಇರುವುದೆಂದು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಮನವಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ. "ಮಹಾಪ್ರಭೋ! ಒಂದು
ಚುಟ್ಟಿ ಸೇವನ ಅಲೆಯಿದೆ ಅದು ಮುಗಿದ
ಹಿಡನೆ ಸಿನ್ನ ನನ್ನನ್ನು ಗುಣೇರಿಕೊಡದು."
ಎಂದ.

ರಾಜ-ಇಷ್ಟೆಯೇ! ಸರಿ! ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಟ್ಟು.

ಆಗ ಸಿರಾಯಿ ಚೆಕ್ಕುಮುಕಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಲದ
ಮೇಲೆ ಆರು ಸಾರಿ ಗೀಚಿದ. ಭಯಂಕರ
ವಾದ ಮೂರು ನಾಯಿಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡುವು.

ಸಿರಾಯಿ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ
ಮೂರು ನಾಯಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ
ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಅವರನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಿಂಸಿಸ
ಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಗಾಢರಿ

ಯಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದರು.
ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನಿಗೂ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು.
"ಅಪ್ಪಾ, ಸಿರಾಯಿ ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ.
ಸಿನ್ನ ನಾನುಗಂಪ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕು. ಈಗಲೇ, ನಿನಗೆ
ಸನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವಿನಾಹ ಮಾಡು
ವೆನು. ಸನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಕೊಡು
ವೆನು" ಎಂದು ವಮ್ಮಯ್ಯಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿದ
ಮೇಲೆ ಸಿರಾಯಿ ಅವನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡಿದ.

ರಾಜನು ಆತನನ್ನು ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟಿ
ನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿದ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಚಿನ ಕೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುಟ್ಟು ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆವ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಿಪಾ
ಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿ
ಬಂತು.

ಪೂನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿವ. ಆತ ಅಲಂಕಾರ ವಿಮಾಘನ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆತ ನಿರಕರ ಕ.ಶ್ರೀ. ಎದೆ ಸೀಳಿದರೂ ಎರಡಕ್ಕರಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳೆ ಜೀವಿಸಿದರೆ ಸೀಮಾಸ್ಥಾನಾನನನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮರಿ ಹರಾದಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯದರೂ ಕೇಳಿದ ಮಹಾಮೂರ್ಖ. ಇಂಥವನ ಸಂಗಡ ಬಾಳುವವರಿಗೆ ಮುಖಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದೊಂದು ಆ ರಾಜ ಜೇಟಿಗೆ ಹೋದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಆ ಕೋತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳಡುತ್ತಾ ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ ಅದರಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಷ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಅದರಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು. 'ಇಂಥವನ ವಿಚಿತ್ರ ಜಂತು ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ' ಎಂದು ಎನ್ನಿಸಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. 'ಇವನು ರಾಜನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೋಯಿತೇ? ಮೌನವೋದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಬರೆ ಅಬಿಕ್ಕಾದರೆ ಜಂಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಕಾಡು ಹಂದಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಕೋತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದೇನು ಸಾಧಕೇಗೇಡು. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಲ್ಲ; ಕಂಟಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ಬೇಟೆಗಾರರಿಲ್ಲಾ ಮರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದಿಕ್ಕೊಂಡರೆ ಅವ ಲಾಭವೇನು? ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆತನ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಆ ಕೋತಿಯನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೋಟಿಗೆ ಹೋದರು.

ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ, "ಓ ಮಂತ್ರಿ, ಈತನು ಮೂರೆಂದುಕೊಂಡಿರುವೆ. ನರನನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದ ಮಾನವ. ಆ ಕಾಲುಗಳ ಆಕಾರ ನೋಡು. ಆ ಬಂಡ ಎಷ್ಟು ನೋಡು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಆತನಿಗೂ ಇರುವ

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ವಿ. ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ.

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಿರಿಯರು. ಹಾಗೆ
ವೃತ್ತ ನಮ್ಮ ಕೋತಿಗೆ ಗರುಡಿ ಕಲಿಸಿ, ಕತ್ತಿ
ಕದಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕ್ಷೇಮವೇ?
ಅವೆಲ್ಲಾ ಅನಾಯಕರ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ
ವಾಸರ ಶಿಶುಮನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಾಗಿ
ಜಂತುಕಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ
ಆನಂದಿಸುವರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು
ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ” ಎಂದು
ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಮೂವನನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯ
ಮಾತುಗಳಿಂದೂ ಒದಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಕ್ಕಿ
ಯನ್ನು ಸೆವನೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ
ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತೆನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ
ಮಂತ್ರಿ ಕೋತಿಗೆ ಸಕಲ ವಿಧ್ಯೆಗಳನ್ನೂ
ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ದೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನು
ಹಿರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರವೀಣನನ್ನು ನಿಯ
ಮಿಸಿದ. ಎಲ್ಲ ವಿಧ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಅದು ಸರಾಗ
ವಾಗಿ ಕಲಿಯಿತು.

ವಾಸರ ಶಿಶುಮನೆಯೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ವಿದ್ಯೆಬಂದಿದೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ
ಆಶೆ ಆಯಿತು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬೇಕಾದ
ಪರ್ವಾಟುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಜ್ಜೆಯಾದವು. ದರ್ಬಾರು
ಜನಸ್ತೋಮದಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. “ಅಹಾ
ಯರೇ, ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ
ವಿದ್ಯಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂತೆ
ಹೇಳಿ, ನೋಡುವ.” ಎಂದ ರಾಜ.

ವೃತ್ತಾನೇನು. ಮನವನ್ನಿಗೆ ಇರುವುದೇ
ತಿರುವಳಕೆ ಅರಸಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಗೆ
ಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈಕನನ್ನು ನಮ್ಮ
ಗರುಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕುಸ್ತಿ, ಕಸರತ್ತು, ಕತ್ತಿ
ವರಸೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವಿಧ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ
ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟರೇ ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತಾದಿ
ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತಾದಿ
ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ನವರ್ದಿರುವನೆಂದರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು
ಕೀರ್ತಿ!” ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ.

ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ
ಮಂತ್ರಿ “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ತಾಪಹೇಳಿದು
ದೆಲ್ಲಾ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ನಾಯಿ
ಮತ್ತು ಕೋತಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ

ಅಗ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೊದಿದು ಒರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ವಾಸರನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ರಿಗೂ ಅಕ್ಕರ್ಮವಾಗುವಂತೆ ಒಲೆಯಿಂದ ಸರ ಕೈನೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದ, ವರವನ್ನು ಪತ್ತಿ ಪಕ್ಷಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ವಕ್ರಿಸು ರುಂಡ, ಮುಂಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋದವು. ವಾಸರನ ಚಾಕಚಕ್ರತೆಗೆ ಎತ್ತರ 'ಘೇವ', 'ಘೇವ' ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊದಿದರು. ರಾಜನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಯೇ ಹರ ಲಿಲ್ಲ. 'ನೋಡಿದೆಯಾ, ನಮ್ಮ ವಾಸರನ ಚಾಕಚಕ್ರತೆ' ಎಂಬಂತೆ ಅತ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಡೆ ಒಂದು ನೋಟ ಬೀರಿದ. ಅದರಿ ಮಾತ್ರಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅನುಮಾನ. ಸಮಾಧಾನ ಕೇಳಲು ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

ಮರುದಿನ ಮಹಾರಾಜನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸರನಿಗೆ ಅಖಂಡವಾದ ಸನ್ಮಾನ ನಡೆಸಿ, ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆ ಒರೆಗೊಂಡ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನದಾರ ವನ್ನು ತೆಗೆದ, ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಆ ವಾಸರ ವೀರನ ಕೊರಳಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಎದ್ದು "ಈ ವೀರಾಗ್ರೇಸರನನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂಗ

ರಕ್ಷಿಸುವಾಗ ನೋಡು ಗೆರೆಯಾಗಲಿವೆ." ಎಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ವಾಸರನಿಗೂ ತನಗೂ ಇದ್ದ ಅಸೌತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ರಾಜನ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ದುರ್ವಾರಿವ್ವದವರೆ ಧರಣಿ ಚಕಿತರಾದರು. ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಪ್ರಭುಗಳು ಕೇಳಲಿ, ಬಡಲಿ, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರವೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿ "ಮಹಾರಾಜ! ಅಂಗರಕ್ಷಕನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಮೊದಲ ಪದವಿ. ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದು, ಯಾವ ಅಸತ್ತ್ವ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಗವಂತಿ ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕು. ಪ್ರಭುಗಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯ ಬರು ವವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಯಾರು, ದುರ್ಮಾ

ಗಿಗಿಗಿ ಯಾರು ಎಂದವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಕೋತಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಾಸರಸ ಚಾಕುಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅರಿವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು. ಅದರಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನ ಸಹವಿ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅನುಚಿತ" ಎಂದು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಈ ಸಲಹೆಗಳು ಯಾವುವೂ ರಾಜನ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. "ಸರಿ, ನಮಗೇನು" ಎಂದು ಮಂತ್ರ ಹೊರಟುಹೋದ. ಸಾಲ್ವ ಜನ ಬೇಡನೆಂದಷ್ಟೂ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಬಂತು.

ತಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ, ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಸಾಧನ ವಾಸರಸವನ್ನು ಕಲಿ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಿಸಿ. ಕತ್ತಿ ವರಸೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂತಹ ವಾಸರಸನ್ನು ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜ ವರ್ಧಂತಿ ಬಂತು. ರಾಜನಿಗೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಪರೂಪವಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೂವಾಡಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಒಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಮಹಾರಾಜನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿವೂ ಅದರ ಸುಸುಳದಿಂದ ಘಮ ಘಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಆ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ರಾಜನು ಕೊರಳಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಂದು ಸತೆವ ಉತ್ಸವ ಏರ್ಪಾಡಗಳಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಆಯಾಸ ಆಯಿತು. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಂಜೆ ನಿಜ ಬಂತು. ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾದ ವಾಸರಸನ್ನು ಕೂಗಿ "ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಡ." ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ. ತನ್ನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆಯದೆ ಯೇ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿಜ ಹೋದ. ನಿದ್ರೆಯೂ ಬೇಗನೇ ಬಂದಿತು.

ಚಂದಮಾಮ

ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿದರೋ ಒಂದು ದುಂಬಿಯು ಮಾತ್ರ 'ಝಂಝಂ' ಎಂದು ತನ್ನ ಮಾತಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಆ ದುಂಬಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಟಕಾಯಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜನ ಕೊಠರಿ ನಲ್ಲಿಿದ್ದ ಹಾರದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿತು.

ಪೌರುಷವಂತನಾದ ವಾಸರ ವೀರನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. "ಹಾಂ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಇರುವಾಗ ನೀನು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ. ರಾಜಾಜ್ಞೆಯೆಂದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದೆ? ಅಂತ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹೋಗಿ, ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ದುಂಬಿಯನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ!

ದುಂಬಿಯೊಂದಿಗೆ ರಾಜನ ಕಂಠವೂ ಎರಡು ತುಂಡಾಯಿತು! ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪ ನೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತ ಮಯವಾಯಿತು.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಮ್ಮ ವಾಸರ ವೀರನು ಕೋಣೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರು ವೆನೆಂದು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಯಜಮಾನನ ಪ್ರಾಣವು

ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ, ರಾಜನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಈಗ ಯಾರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡ ಬ್ಬಿರು? ಮರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ತ ರಾಜ ವತ್ತೆ ಬರುವನೇ? ಅದುವರಿಂದಲೇ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಲ್ಪುಜನ ಕೋದಂತೆ ನಡೆ ಯಬೇಕೇ ಹೊರತು. ಮೂರ್ಖತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. "ಹಾಗಲ್ಲ, ನನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದವಾಗೆ ಮಾಡುವೆನು. ಒಬ್ಬರು ನನಗೆ ಹೇಳುವದೇನು." ಎಂದು ಗರ್ವಪಟ್ಟರೆ, ರಾಜನಿಗೆ ಆದ ಹಾಗೆ ತಿಕ್ಕೆಯಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೇ! ನೀವು ರಾಜನಂತೆ ಮೂರ್ಖರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಬೇಡಿ.

ಚಂದಮಾಮ

ಮಂತ್ರಿಪದವಿ

ಹಿರಿಯ ದೇವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬಾದಷಹನು ವಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಚತುರನಾದ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು ಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಸಿದ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಬಂದರು. ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾದಷಹನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುಲ್ಲಾ, ಒಬ್ಬ ಮಾರಾಠಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದರು. "ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವೆವು. ಯಾರು ಯಶಸ್ವಿ ಆದರೆ ಅನುಗ್ರಹ ಸನ್ಮಾನ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ." ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾದಷಹ ಹೇಳಿದ.

ಮರುವಿನ ಬಾದಷಹನು ಎರಡು ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಐವತ್ತು ಐವತ್ತು ಚಕ್ಕಲಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅವನ್ನು ನೆರೆ ಊರುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಕುಸುರಿಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಒರುವಂತೆ ಮುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಮಾರಾಠಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಬಾದಷಹನ ಅಜ್ಜಿ ಪ್ರಕಾರ ಚಕ್ಕಲಿ ತುಂಬಿದ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಇಬ್ಬರೂ ಮರಳಿ ಬಂದರು. ಮುಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೈದು ಚಕ್ಕಲಿಗಳು ಮೊತ್ತವೇ ಸೇರಿದವಾಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು.

"ಏಕೆ ಐದು ಏನಾದುವು?" ಎಂದು ರಾಜ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

"ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ! ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ವಸ್ತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ಆಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಐದು ಚಕ್ಕಲಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತಿಂದ ಮಾತು ನಿಜ" ಎಂದು ಮುಲ್ಲಾ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಬಾದಷಹನು ಮುಲ್ಲಾನ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಘೋಷಾತನಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ನಕ್ಕು "ಯುಕ್ತ ಅರಿಯದ ಪದ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಯನ್ನು ದೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲನು?" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ.

ತರುವಾಯ ಮಾರಾಠಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಮತ್ತೆ, ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವು

ಅಗಲಿವೇ? ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಾವೂರಿ “ಅಗಲೇನು ಸ್ವಾಮಿ! ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೊಬ್ಬನು ನಾನು ಕೆಲವನ್ನು ತಿಂದು ಹುಟ್ಟಿವೆಂದು ಇಂಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಜೊಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಅಂಚುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಂದೆನಾದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವರೂಪ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ಲೆಕ್ಕ ಕಡಿಮೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು ಮಹಾರಾಜನು. ಮಹಾರಾಜರವರು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು” ಎಂದು ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಚಾಲಾಕಾಗಿ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ.

ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾವಷಹನು ಮನವಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕೊಂಡ.

ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಈಗ ಬಾವಷಹನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಸಲ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಎರಡು ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಅವನ್ನು ನೆಲೆಯ ನಾಡಿನ ಸವಾಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

“ಇದು ಒಂದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಿಗೂ, ಅದೇ

ಚಿಂತಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನಿಗೂ ಇರುವ ಬೇಧವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಉತ್ತಮ ಪರೀಕ್ಷೆ.” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಮುಲ್ತಾ ಬಾವಷಹನಿಗೆ ಚೀಲವನ್ನು ಸವಾಬರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದ. ಆತನು ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನೋಡಿ “ಎನಯ್ಯಾ, ಇದು ಬೂದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರೇ? ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೆ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದನು.

ಮುಲ್ತಾ ಸಡಗುತ್ತಾ “ಮಹಾರಾಜ, ಬಾವಷಹರು ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಏನಿರುವುದೋ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು?” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಚಂದಮಾಮು

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು. ಇಟ್ಟು ಬಾದಷಹರು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು. ಇವನು ಅದನ್ನು ಎಗರಿಸಿ ಬೂದಿ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಮುಲ್ಲಾಸನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿ, ಭೀಮಾರಿಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮಾರ್ವಾಡಿಯೂ ಸಹ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸವಾಬನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಮೊದಲು ಅತನಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಚೀಲ ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಸವಾಬನೂ ಸಹ ಅತನ ಕವೆ ಮರು ಗುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನೋಡಿ "ಇದೇನಯ್ಯಾ, ಬೂದಿ ತುಂಬಿದ್ದೀ? ಇದೇ ಏನು ನಿಮ್ಮ ಬಾದಷಹರು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ." ಎಂದ.

ಮಾರ್ವಾಡಿ ಯುಕ್ತಿವಂತ. ಸರಿಸ್ತಿ ಗ್ರಹಿಸಿ "ಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮ ಬಾದಷಹರು ಈ

ಮುಳ್ಳು ಮುಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದ ಸಮ್ರಥ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಯವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ನುಡಿದ.

ಸವಾಬನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಬಾದಷಹನ ಸರವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾರ್ವಾಡಿಯನ್ನು ಸಜ್ಜೋ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಿ, ಕಷ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಮಾರ್ವಾಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಸವಾಬನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಮಾರ್ವಾಡಿ ಬಾದಷಹರಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಮುಲ್ಲಾ ಜೋಲುಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ಬಾದಷಹ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ? ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ!

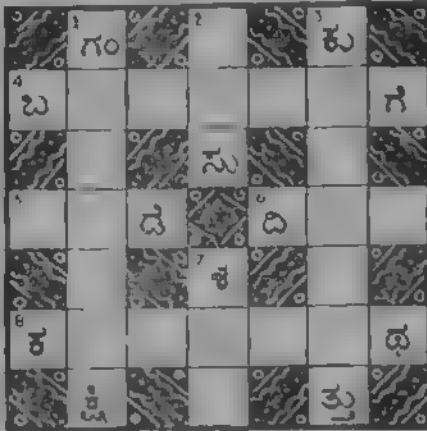
ಚಂದಮಾಮ ಸ್ಪರ್ಧೆ

(ಮಕ್ಕಳ ಬಾಹ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ)

ಆಧಾರಗಳು

* ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ *

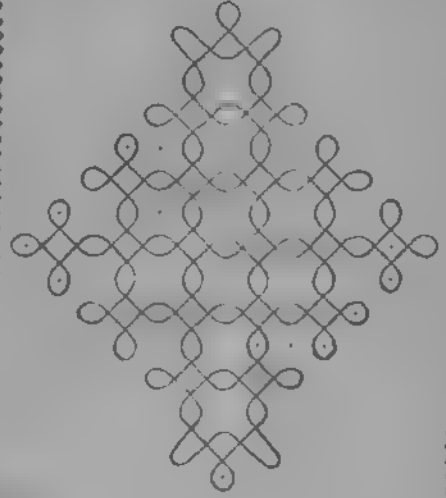
೪. ದರಿದ್ರದ ಮುಖ
೫. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಂಜಿ.
೬. ಸಾಮಾನ್ಯ.
೭. ಮೋಸಗಾರನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

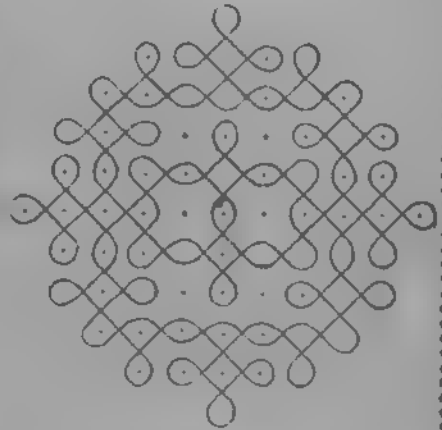
* ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ *

೧. ವೈಸೂರು ಬಾವುಟದ ಮೇಲಿದೆ.
೨. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.
೩. ಬಹಳ ದುರಿತನ ಧನಕ್ಕೆ ಇದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ.
೪. ಮೂಗುಪ್ಪದು.

ರಂಗೋಲಿ

ಚಿರಂ ಕುಮಾರ್

ಪಿ. ಎಸ್. ಪ್ರ. ಮಾ.

ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ನೈರ್ಮಲ್ಯ

ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೊಂದಲು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರುವುದು. ಶರೀರವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಶರೀರವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸ್ನಾನ. ಸ್ನಾನದಿಂದ ಶರೀರ ಮಾತ್ರ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಗುತ್ತೆ. ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸೋಮಾರಿತನ ಹೋಗುತ್ತೆ. ತಲೆ ನೋವು ಬೇಜಾರು ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಚುರುಕುತನ ಬರುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸ್ನಾನ ಅಗತ್ಯ.

ಇದರಿಂದ ಸ್ನಾನ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಇಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ಮಂದಿ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಸರಳುತ್ತಾರೆ. ಪಶುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸ್ನಾನ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ತೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಹ ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೋಡಬಹುದು.

ಊಟ ಉಡುಪುಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ನಾನ ಮುಖ್ಯ. ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಕೊಳೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ಹುರುಪು, ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

ಮೇಲಿರುವ ಒಂಬತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ.
 ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇವೆ. ಮಿಕ್ಕವು ಇಲ್ಲ. ಅವೆರಡನ್ನು
 ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಉತ್ತರ ಈ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಕ್ತಕೀ!

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಆಗಬಹುದಾದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಒಂದು ಗಾಳಿನ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಪಿಸಿದ ಹಾಕ ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿ ನೀರಿಸಿ. ಅದರ ಬದಿ ಘಾಟಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾಯು ಬರುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಆಮೋನಿಯಾ ಎಸ್ಟರ್. ಗಾಳಿನ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚಿ ರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ಆಮೋನಿಯಾ ಸೀರಾಗುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಮೈಲುತುತ್ತು ಬೆರೆಸಿ ದ್ರಾವಕ ಮಾಡಿ. ಎರಡನ್ನೂ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಈ ಮೈಲುತುತ್ತು ದ್ರಾವಕಕ್ಕೆ ಅಮೋನಿಯಾ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಕನಕವಾಗಿ ಅದರ ಬಣ್ಣ ಎಳೆ ಹಸುರಿಸಿಂದ ಅಚ್ಚು ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ದ್ರಾವಕವಾಗುತ್ತೆ. ಅದು ಬಣ್ಣ ಎದಲಾಯಿಸುವ ತರಬೇತಿ ನೋಡಿ.

ಇನ್ನೂ ಚಿತ್ರನಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ.

೧. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪಟಿಕದ ಚೂರು ತೆಗೆದು ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಇಡಿ. ಅದು ಉಕ್ಕಿ ಬೂಡುವಾಗುತ್ತೆ. ಅಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಸಿ ನೀರು ಹಾಕಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

೨. ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ದ್ರಾವಕ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಇಡಿ. ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಬೆರೆಸಿ. ಹೇಗಿದುಕ್ತೆ ನೋಡಿ.

ಎಸ್ಪೆಂಸಾಲ್ಡು — ವಾಷಿಂಗ್ ಸೋಡಾ

ಎಸ್ಪೆಂಸಾಲ್ಡು — ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿ

ಸುಣ್ಣದ ತಿಳಿ — ವಾಷಿಂಗ್ ಸೋಡಾ.

ಚಂದಮಾಮು

ಮೇಲಿರುವ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದೇ ದಾರಿಯಿದೆ. ■ ದಾರಿ ತೋರಿಸಬಲ್ಲಿರಾ?

	ಗ		ಕ		ಕು	
ಬ	ದ	ತ	ನ	ದ	ಬೇ	ನ
	ಭೇ		ಪು		ರ	
ಜ	ಯ	ದ		ದಿ	ನ	ನು
	ದ		ಕ		ನ	
ಕ	ಚ	ತ	ಯ	ಕ	ಚ	ಚ
	ಜ		ನ		ಚ	

೪೨ ನೇ ಸ್ತಂಭದ ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು

೪೩ ನೇ ಸಂಭವಿಸಬೊಂಬೆಗಳು

ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿವೆ.

ಹಿಂ ದೀ ನಾಲ್ಕು ನೆಯ ಪಾಠ

ಮಕ್ಕಳೇ!

ಕೆಳೆದ ತಿಂಗಳು ಕಾಗುಣಿತ ಕಲಿತಿರಿ. ಈಸಲ ಒತ್ತು ಕ್ರರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.
ಕೆಳಗಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಕ + ಖ - ಕಖ	ದಾಹರಣೆ:	ಮಕರ್ಖಿ
ಗ + ಯ - ಗ್ಯ	—	ಮಾಗ್ಯ
ಮ + ನ - ಮ್ನ	—	ನಿಮ್ನ
ಗ + ಠ - ಗ್ಠ	—	ಗಡ್ಠ
ರ + ಜ - ರ್ಜ	—	ಕರ್ಜ
ಜ + ರ - ಜ್ರ	—	ವಜ್ರ
ಮ + ಯ - ಮ್ಯ	—	ರಮ್ಯ
ವ + ಯ - ವ್ಯ	—	ನವ್ಯ
ಪ + ಯ - ಪ್ಯ	—	ಪ್ಯಾಸ
ತ + ನ - ತ್ನ	—	ಯತ್ನ
ವ + ಯ - ವ್ಯ	—	ವ್ಯಾಘ್ರ
ಸ + ವ - ಸ್ವ	—	ಸ್ವಪ್ನ

ಮೇಲಿನ ಒತ್ತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ
ಅನುಕೂಲವಾದ ಹಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗೆರೆ ಇರುವ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾದಾಗ ಮೊದಲು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಾಗುವ ಅಕ್ಷರದ ಗೆರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಉದಾ: ಪ + ಯ = ಪ್ಯ, ಪ್ಯಾಸ, ವ + ಯ = ವ್ಯ, ವ್ಯಯ,
ಸ + ಯ = ಸ್ಯ, ಸ್ಯಯ

ಅದರ ನ ಒತ್ತು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಕ್ಷರದ ಕೆಳಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಉದಾ: ನಿನ್ನ, ಯನ, ಜಮದಗ್ನಿ.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗೆರೆ ಇಲ್ಲದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಉದಾ: ಟ + ಟ = ಠ—ಠಾ—ಕಠಾ, ಠ + ಠ = ಠ—ಮಠಾ,
ದ + ದ = ದ—ಗದ್ದಿ, ಡ + ಡ = ಡ—ಗಡ್ಡಾ, ಲ + ಲ = ಲ—ಲಲ್ಲಾ

ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಕರ್ಜ, ವಜ್ರ | ಒಂದು ರ + ಜ = ಜ್, ಎರಡನೆಯದು ಜ + ರ = ಜ್ರ

ಹ ಕ್ಕೆ “ರ” ಒತ್ತು ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. — ಹ್, ಹ್ ಹ್ಹದ, ಹ್ಹದ |
ಠ, ಠ, ಡ, ಡ ಈ ೪ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ — ಠ್ ಠ್ಹಾ

ಸ + ಯ = ಸ್ಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಮ ಉಂಟು.

ಉದಾ: ಸ + ಯ = ಸ್ಯ |

ಈ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಹ + ಯ = ಹ್ಯ - ಅಸಹ್ಯ; ದ + ಮ = ದ್ಮ - ಪದ್ಮ; ದ + ಯ = ದ್ಯ - ಗದ್ಯ

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಹೊಸ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವಿರಂತೆ. ಈ ಸಲ ಈ ಒತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ.

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ. ನಿಮಗೆ ಅಂದ
ನೆಂದು ಕಂಡ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು
ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press, Madras - 1

Chandamama, July '49

ತಾರೆಗಳೊಡನೆ ಚಂದ್ರ

Photo by B. Ranganadham

